13/02/2019

“Η Μοναδικότητα του καθενός είναι η ευλογία της ύπαρξής του αλλά και το Μαρτύριο του”

/ Γνώμες

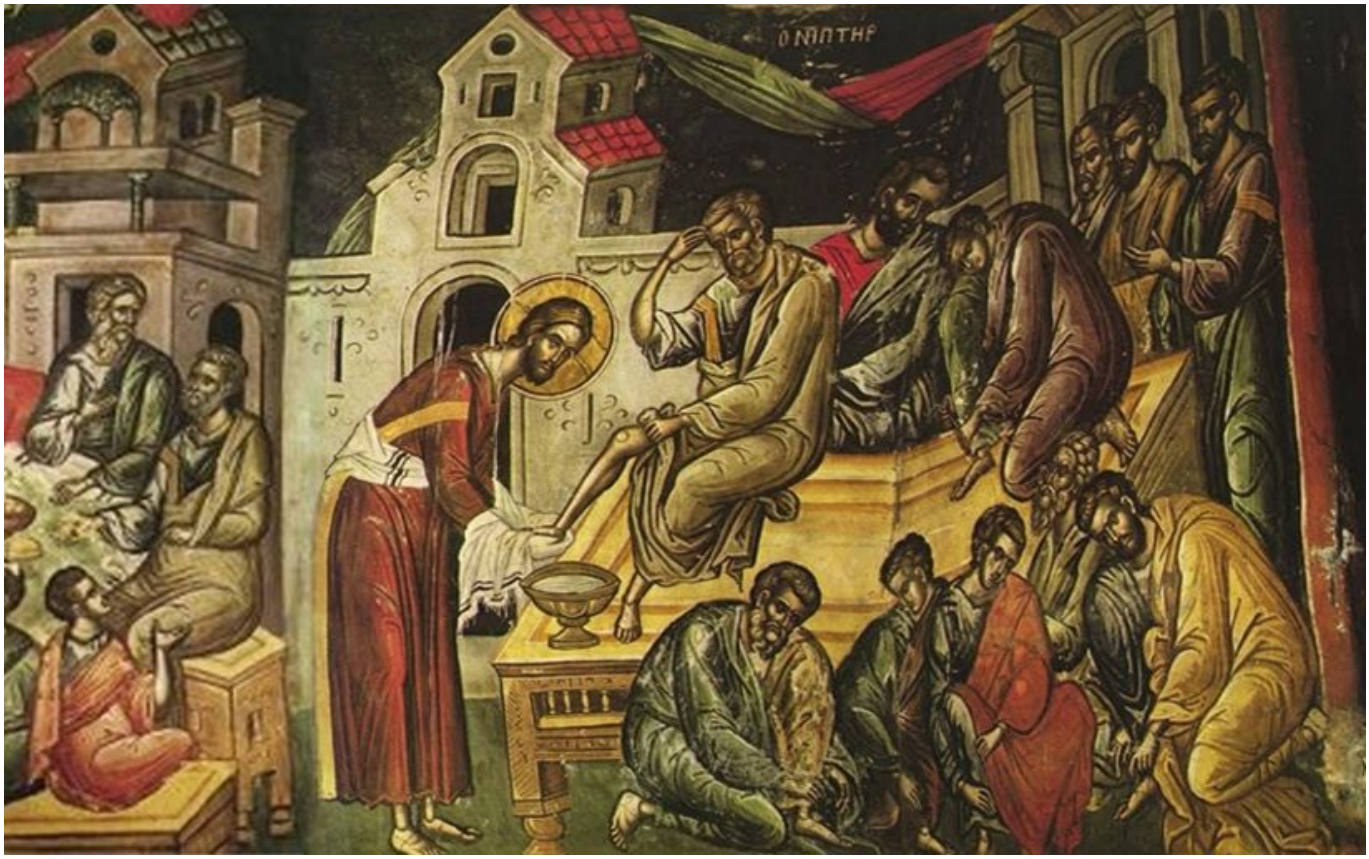

Π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Αν η κάθε καλή πράξη μας δεν μπορεί να είναι «καθαρή από ρίπου αμαρτίας», είναι γιατί ο άνθρωπος μπορεί να παρουσιάσει ένα διαφορετικό εαυτό απ’ ότι στην πραγματικότητα είναι, τόσο στους άλλους όσο και στον εαυτό του.

Αν η μεγαλύτερη υποκρισία μπορεί να γίνει στον εαυτό μας, είναι γιατί δεν υπάρχει αυτογνωσία κι άρα αληθινή μετάνοια.

Αν μας αρέσει να ζούμε με ψέμα, είναι γιατί βολευόμαστε και δεν τολμούμε να αφήσουμε τον εαυτό μας να κριθεί από την αλήθεια.

Διαβάζοντας το Ευαγγέλιο, τα συγγράμματα των Πατέρων και τους βίους των

αγίων, διακρίνουμε:

1. Τη συνειδητοποίηση της αμαρτωλότητας ως κατάστασης παρά ως πράξης, που η απαλλαγή της χρειάζεται ταπείνωση καρδίας.

2. Την αυτομεμψία, δηλαδή το να μέμφονται τον εαυτό τους κι όχι τους άλλους, γι’ αυτό που είναι. Έτσι, ποτέ δεν καλύπτουν τις αδυναμίες και τα παραπατήματα, υποκρινόμενοι ότι δεν συμβαίνει τίποτε. Είναι αληθινοί, γι’ αυτό και μπορούν να μετανοούν.

3. Ζούσαν με την αλήθεια που ελευθερώνει, τόσο για το Θεό όσο και για τον εαυτό τους, γι’ αυτό κατέβαιναν στον άδη τής απόγνωσης και, στηριγμένοι στη δύναμη της χάρης του Θεού «που τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί», είχαν ελπίδα και χαρά.

Το να γνωρίσει κανείς πώς να ζει, είναι τέχνη που μαθαίνεται μέσα από τη ζωή, με πολύ πόνο, λάθη, παραλείψεις και πράξεις αποτρόπαιες. Η μαθητεία στον τρόπο ζωής άλλων δεν γίνεται με το να προσπαθήσουμε να ζήσουμε τη ζωή τους αλλά να βρούμε τα στοιχεία που ταιριάζουν στη δική μας προσωπικότητα.

Η μοναδικότητα του καθενός είναι η ευλογία της ύπαρξής του αλλά και το μαρτύριό του. Θα πρέπει να αναλάβει την ευθύνη της πορείας του χωρίς να την εκχωρήσει σε κανένα. Άλλο είναι να παίρνεις ιδέες και απόψεις κι άλλο να δίνεις το δώρο της ζωής.

Η ομορφιά της πορείας προς την προσωπική Ιθάκη είναι μοναδική και ανεπανάληπτη. Τα όποια λάθη και παραπατήματα είναι αναπόφευκτα, ως άνθρωποι ατελείς. Ο Θεός μας, ως Θεός αγάπης και συγχωρήσεως, μας δείχνει τη μετάνοια ως δυνατότητα αναθεώρησης, κίνησης προς τα εμπρός, που βεβαιώνει τη σταυροαναστάσιμη πορεία. Γι’ αυτό και την εντός ημών Βασιλεία.